

BRANKO MALEŠ

OLVASNI TITOKBAN KELL!

egy videoklipben coca-colát ittam
körülöttem 500 gyönyörű fiatal mosolygott,
mint a 24 karátos hülyék
kirándulása!
olyan kényelmetlen volt, vajon mi a fenén nevettek?
egyszerűen csak szomjas voltam
emberek, ne igyatok coca-colát
nyilvános helyen!
e. taylor, a kerekded riporternő, rögtön befut
a kamerákkal és a forgatócsoporttal!
két perc alatt itt terem 482 szépség,
még rotyogó bogrács is lesz!
valaki majd meg is dug valakit!
de tényleg emberek, lefilmeznek benneteket éppen abban
a szent minutumban, amikor valamit igazán szeretnétek,
ha végre valamit őszintén
éreztek,
amikor egyedül maradtok magatokkal, amikor szomjasak
és szentek vagytok!
a coca-cola valójában egy betiltott ital!
fényképeznek, drágám, a képeket pedig
elviszik a rendőrségre!
s őt, a fekete bőrű coca-colát, csak lakatlan
szigeten szabad fogyasztani, de előtte figyelmesen
nézzünk körül!
mert mindenütt ott vannak, haver! ha felnőtt leszek,
összezúszom a műholdjaikat és a nikonokat,
hadd picsogjanak!
ilyen az én szerelmem!
ilyen a formám!
így neveznek!
a coca-colát titokban kell iszogatni, a pokróc alatt,
a lovak nyergében!
Winnetou is ezt csinálta, napokig csak ivott
és nem borotválkozott, aztán pedig az önző Manitu
magához szólította

a rózsaszínű örök vadászmezőkre
mindez mintha tegnap lett volna!
elindultam ma reggel hatkor
az indián csikójának nyomában!
aahahah ha! kiáltoztam a hegyek között
imitt-amott üres coca-colás üvegekbe botlottam
tehát, jó nyomon voltam!
és még mindig ott vagyok!

BRANKO ČEGEC

A BŐR MONDATTANA, A HOLDFÉNY SZINTAXISA

A számok lekopnak a képernyőről.
Lemaradok, tehetetlen és néma vagyok.
Mintha felújítottak volna
a nyelv és a bor egy elkésett filozófiájában
hajlandó vagyok mindenféle patetikus lesiklásra
annak ellenére, hogy a kislány az óra mutatójáról
elaludt a kialvatlan éjszakák ölében
és a horgászok mendemondáiban,
melyekből idillikus irodalomtörténet csordogál.

Az esszé
váratlan veszélyeket rejt:
újabb és újabb magyarázatok érkeznek
a megzápult szavakra, az elhasznált képekre
és a kölcsönként filmek jeleneteire:
a repülőgép zajának és a föld alatti világ porának
találkozása izzadt tenyereden:
újra szép vagy, örömteli és szelíd
a bőröm illata alá kúsztál
elbűvölő szoláris ragasztó
innen nincs visszaút, itt senki sem ugyanaz,
és az egészről csak az újságokból értesülünk,
mint az eltévedt pillangók haláláról
a felcsillanó fényben
a mélységes sötétség közepette